



Spolufinancováno
Evropskou unií

JDI
jednota pro deinstitucionalizaci

Podnět ombudsmanovi kvůli diskriminaci

Kdo ombudsmanovi píše? Kdo potřebuje pomoc?

název: Jednota pro deinstitucionalizaci – JDI, z.s.

sídlo: Šlikova 40, Praha 6

jméno a příjmení člověka oprávněného jednat za JDI: Terezie Hradilková

telefon: 777 234 030

jméno a příjmení člověka pro komunikaci a bližší informace v této věci: Maroš Matiaško

telefon: 608 130 205

Přeji si, aby mi ombudsman psal (vyberte)

☐ poštou (adresa, pokud je jiná než sídlo): Klepněte sem a pište.

☒ na e-mail: Klepněte sem a pište.matiasko.maros@gmail.com

☒ do datové schránky: Klepněte sem a pište.

Kdo Vás diskriminoval?

V tomto podnětu namítáme protiprávní jednání hlavního města Prahy, které se týká jednak porušení principu rovnosti, jednak porušení práv lidí se zdravotním znevýhodněním ve smyslu Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením (dále jenom „CRPD“). Navrhujeme, aby byl tento podnět vyřízen jak v rámci působnosti ochránce týkající se zákazu diskriminace, tak působnosti ochránce v oblasti monitorování a dodržování práv lidí se zdravotním znevýhodněním. Obě oblasti se propojují.

Tento podnět se týká **udržování** a **prohlubování** teritoriální segregace lidí se zdravotním znevýhodněním, kteří jsou občané hl. města Praha nebo mají v katastrálním území hl. města Prahy (dále jenom „území“) trvalý pobyt nebo byli občany hl. města Prahy, resp. měli na území hl. města Prahy trvalý pobyt v době, kdy došlo k zahájení poskytování sociálních služeb, a to mimo území hl. města Prahy. Dále se podnět týká s tím spojeného problému nenaplnění pozitivních povinností ze strany hl. města Prahy podle čl. 19 CRPD, a to ve spojení s čl. 5 CRPD, a to z důvodu **nepřijetí konkrétních a cílených kroků** vedoucích k deinstitucionalizaci těch pobytových sociálních služeb, jejichž zřizovatelem je hl. město Praha a které teritoriálně segregují občany hl. města Prahy a lidi s trvalým pobytem na území hl. města Prahy se zdravotním znevýhodněním. Jde o pobytové sociální služby, které se nacházejí v jiném kraji, tedy v jiném územně správním celku, který není územním společenstvím občanů s právem na samosprávu občanů hlavního města Prahy. Máme za to, že vzdáleností a místem poskytování v jiném regionu a v jiném územně správním celku dochází k porušování kritéria přístupnosti služeb sociální péče, resp. ve svém důsledku i kritéria dostupnosti služeb sociální péče, a tím i k porušování zejména čl. 19 CRPD, ve spojení s čl. 5 CRPD.

Proč Vás diskriminoval/a? Důvod zaškrtněte kliknutím.

☐ rasa, etnický původ nebo národnost

☐ náboženské vyznání, světový názor

☐ pohlaví, těhotenství, rodičovství

☐ sexuální orientace nebo pohlavní identifikace

- ☐ věk ☐ státní příslušnost
☒ zdravotní postižení ☐ jiný: Klepněte sem a napište.

Které oblasti života se to týkalo? Zaškrtněte kliknutím.

- ☐ zaměstnání, služební poměr, podnikání ☐ zdravotní péče
☐ členství v profesních komorách a odborech ☐ zboží a služby
☐ sociální zabezpečení (např. důchody, dávky) ☒ bydlení
☐ vzdělávání ☒ jiný: Přístup k sociálním službám.

Co se stalo?

Usnesením Rady hl. m. Prahy č. 2917 ze dne 11. 12. 2023 byl schválen návrh na poskytnutí finančních prostředků pro rok 2023 ve výši 12 000,0 tis. Kč na investiční akci „Výstavba Domu komunitního typu P9“ za současného snížení běžných výdajů odboru SOV MHMP v roce 2023 ve výši 10 000,0 tis. Kč (ORG 0098219000000, ODP 4399, POL 5901, ORJ 0582) a ve výši 2 000,0 tis. Kč (ORG 0098206000000, ODP 4399, POL 5169, ORJ 0582). Současně s uváděnou úpravou rozpočtu vlastního hl. m. Prahy v kap. 0582 byl schválen návrh na stanovení celkových investičních nákladů akce „Výstavba Domu komunitního typu P9“ ve výši 56 000,0 tis. Kč. Krytí celkových nákladů akce je předpokládáno z rozpočtu HMP UZ 94 ve výši 12 000,0 tis. Kč a z Projektu Národní plán obnovy ve výši 44 000,0 tis. Kč.

Poskytovatel sociálních služeb, příspěvková organizace hlavního města Prahy, je umístěn v Ústeckém kraji, v obci Krásná Lípa s 3400 obyvateli. V jedné lokalitě zde již poskytuje sociální služby v osmi budovách, a to s kapacitou 135 lůžek. Poskytovatel sociálních služeb, který má realizovat investiční záměr, je zařazen do Projektu transformace systému péče o Pražany, kteří potřebují intenzivní podporu. Jinak řečeno, aby byly naplněny požadavky čl. 19 CRPD, je nezbytná transformace daného zařízení a zajištění služeb komunitního typu pro stávající uživatele se zdravotním znevýhodněním. Oproti tomuto plánu a logickému očekávání deinstitucionalizace, tedy transformace zařízení a opuštění velkokapacitních budov zařízení a zajištění komunitní podpory a služeb na území hl. m. Prahy nebo regionu podle nového bydliště uživatele, tedy desegregovaně, bylo Radou hl. m. Prahy schváleno výše zmíněné usnesení, jehož záměrem je naopak výstavba dalšího objektu sloužícího k bydlení lidí se zdravotním znevýhodněním v areálu daného zařízení, ve vzdálenosti 123 km od hl. m. v okrese Děčín, Ústecký kraj, v pohraničí.

Lidé – uživatelé takové služby – se zdravotním znevýhodněním původem z hl. m. Prahy, resp. občané Prahy a lidé s trvalým pobytem na území Prahy bydlí a žijí, resp. budou bydlet a žít v jiném kraji, a to dokonce ani ne sousedním kraji, který má vlastní sociální politiku odpovídající vlastnímu složení obyvatel, jejich potřebám a vlastní socio-kulturní a ekonomické situaci. Lidé původem z Prahy, resp. občané Prahy budou mít v zásadě dvě možnosti: 1. ponechat si trvalé bydliště na území hl. m. Prahy a zůstat občanem hl. m. Prahy a mít rodinu, opatrovníka a další služby v hlavním městě nebo 2. změnit trvalé bydliště z hl. m. Prahy do adresy zařízení sociálních služeb, stát se občanem jiného samosprávného celku a čelit z toho plynoucím důsledkům, např. změna opatrovnictví, ztráta možnosti prostřednictvím opatrovníka najít jiné bydlení na území hl. m. Prahy, využívat kontinua zdravotní péče apod. Jsme seznámeni s praxí, že v takových případech žádají opatrovníci o změnu určení opatrovníka v místě nového bydliště, což jsou lidé, které člověka

neznají a žijí v jiném kontextu než v Praze. Přitom ale služba, zařízení, v kterém nyní nový obyvatel regionu bydlí, není v síti místních služeb, ale v síti pražských služeb.

Vidíme jako rozpor tvrzení v odůvodnění usnesení Rady hl. m. Prahy, že „záměr odpovídá pokračování naplňování plánované vize rozvoje organizace navazující na stávající transformační plán“. Podle odůvodnění daného usnesení je cílem „příprava bydlení pro současné klienty Domova se zvláštním režimem v Krásné Lípě, kteří by mohli projevit zájem o změnu služby z Domova se zvláštním režimem na službu Chráněné bydlení“. A to proto, že rozšiřování pobytové sociální služby v jiném kraji a v areálu, kde již žije 135 osob se zdravotním znevýhodněním, nelze popsat jako transformaci zařízení či dokonce deinstitucionalizaci sociálních služeb. Navíc označení investičního záměru jako „...Výstavba Domu *komunitního typu* P9“ je matoucí, protože plánované zařízení svým charakterem bydlení ani umístěním neodpovídá sociální službě *komunitního typu*.

Protože máme za to, že se jedná o plánované zvyšování nedostupnosti a nepřístupnosti sociálních služeb a plánované rozšiřování segregace lidí s postižením mimo územní samosprávného celku hl. m. Prahy a záměr rozšíření ústavního typu bydlení v již areálu zařízení ústavního typu, byla vypracována stručná právní analýza (níže), která se týkala problému tzv. teritoriální segregace. Z právních argumentů zpracovaných v analýze (také Příloha 3 tohoto podnětu) vychází i tento podnět.

Rozhodnutí Rady hl. m. Prahy č. 2917 ze dne 11. 12. 2023 je v rozporu s čl. 5 CRPD, čl. 19 CRPD a § 38 ve spojení s § 95 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jenom „ZoSS“), a to z důvodů, že prohlubuje prostorovou segregaci lidí se zdravotním znevýhodněním, nevyužívá alokované zdroje z plánu obnovy způsobem, který naplňuje lidská práva lidí se zdravotním znevýhodněním a porušuje právo na poskytování sociálních služeb v přirozeném sociálním prostředí a v nejméně omezujícím prostředí.

Pokud jde o vnitrostátní právní úpravu, hl. město Praha má podle § 95 odst. a) a g) ZoSS povinnost zajišťovat potřeby poskytování sociálních služeb osobám nebo skupinám osob **na svém území**, a zajišťuje dostupnost poskytování sociálních služeb na svém území v souladu se střednědobým plánem rozvoje sociálních služeb. Vedle dostupnosti, resp. zajištění služeb takového charakteru, aby odpovídaly požadavkům § 38 ZoSS, je klíčový pojem území. Pojem území hl. města Prahy je definován v § 11 odst. 1) zákona č. 131/2000 Sb., o hl. městě Praha tak, že jde o „katastrální území uvedená v příloze č. 1 tohoto zákona“, přičemž příloha č. 1 taxativně vymezuje 112 katastrálních území hl. města Prahy. Rozhodnutí Rady hl. m. Prahy č. 2917 ze dne 11. 12. 2023 odporuje povinnosti zajišťovat potřeby poskytování sociálních služeb a dostupnost poskytování sociálních služeb na *svém* území a zároveň prohlubuje historickou nespravedlnost spočívající v poskytování služeb sociální péče občanům hl. města Prahy mimo území hl. města Prahy.

Prostorovou segregaci definoval zvláštní zpravodaj OSN pro právo na bydlení jako „*vnucené preferované oddělení skupin lidí na určitém území podle rasy, kasty, etnického původu, jazyka nebo náboženství, postižení, příjmu nebo jiného postavení. Prostorová segregace, včetně segregace rezidenční, může mít různé podoby v závislosti na územním, kulturním nebo historickém kontextu, ale tyto formy jsou téměř vždy vyznačují ekonomickým a sociálním vyloučením a nerovností v přístupu k infrastruktuře, službám a možnostem obživy.*“¹

V kontextu lidských práv je prostorová segregace lidí se znevýhodněním tématem již několik desítek let. Už v roce 1994 přijal Výbor OSN pro hospodářská, sociální a kulturní práva Obecný komentář č. 5, v němž řešil práva lidí s postižením. Podle Výboru segregace a izolace představují „jemnější“ formy diskriminace dosahované prostřednictvím fyzických a sociálních bariér a upozornil, že prostřednictvím praktik vyloučení, rozlišování nebo oddělování bylo osobám se zdravotním postižením velmi často bráněno v uplatňování jejich hospodářských, sociálních nebo kulturních práv na rovnoprávném základě s osobami bez zdravotního znevýhodnění. V obecném komentáři č. 20 (2009) o nediskriminaci v oblasti hospodářských, sociálních a

¹ A/HRC/49/48, odst. 2.

kulturních práv tentýž výbor poukázal na to, že státy mají povinnost přijmout aktivní přístup k odstranění systémové diskriminace a segregace v praxi, zejména prostřednictvím řady zákonů, politik a programů, včetně dočasných zvláštních opatření.

Zároveň, pokud jde o nové služby, musí být podle Obecného komentáře Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením „koncipovány tak, aby podporovaly život v komunitě, bránily izolaci a segregaci od ostatních, a musí být skutečně pro tento účel vhodné. Je důležité, aby cílem těchto podpůrných služeb bylo uskutečnění plného zapojení do komunity. Proto čl. 19 písm. b) ÚPOZP nepřipouští žádnou institucionální formu podpůrných služeb, které by segregovaly a omezovaly nezávislost osoby.“² Zároveň je nevyhnutné, aby na vnitrostátní úrovni relevantní orgány, včetně Rady hl. m. Prahy činily rozhodnutí v souladu s čl. 19 ÚPOZP, a to – podle Výboru OSN – tak, že „přijmou jasné a cílené strategie pro podporu deinstitucionalizace s konkrétními lhůtami a odpovídajícími zdroji, aby odstranily **všechny formy** izolace, **segregace** a umísťování osob se zdravotním postižením do zařízení, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována osobám s psychosociálním a/nebo mentálním postižením a dětem se zdravotním postižením, které jsou v současné době v zařízeních“.³

Jinak řečeno, Rada hl. m. Prahy byla vázána autoritativní interpretací práva na bydlení a práva na nezávislý způsob života, tak jak jsou tato práva chráněna ústavním pořádkem České republiky. V tomto kontextu měla a má právní povinnost činit kroky k postupné prostorové desegraci všech zařízení, která jsou formálně na pozemcích ve vlastnictví hl. m. Prahy, ale z důvodu své lokace představují prostorovou segregaci lidí s znevýhodněním. Jedná se přitom nejenom o Krásnou Lípou, ale jde dále o tyto poskytovatele: Domov se zvláštním režimem Krásná Lípa, Domov se zvláštním režimem Terežín, Domov pro osoby se zdravotním postižením Kytlice, Domov Rudné u Nejdku, Domov Maxov, Integrované centrum pro osoby se zdravotním postižením Horní Poustevna, Domov pro osoby se zdravotním postižením Leontýn, Domov pro osoby se zdravotním postižením Lochovice, Integrované centrum sociálních služeb Odlochovice, Domov Zvíkovecká kytička.

S povinností deinstitucionalizovat a desegregovat se logicky spojuje povinnost nepřijmout žádné rozhodnutí, které existující prostorovou segregaci prohlubuje. Proto Rada hl. m. Prahy nepostupovala v souladu s § 38 ZoSS, ve spojení s § 95 ZoSS. Navíc, jako účelové – až cynické – se jeví zahalování zjevně protiprávního rozhodnutí Rady hl. m. Prahy do jazyka transformace nevhodné institucionální péče o lidi se znevýhodněním.

Prostorová segregace lidí se znevýhodněním, kteří jsou občané hl. m. Prahy, resp. mají na území hl. m. Prahy trvalý pobyt, která byla prohloubena Usnesením Rady hl. m. Prahy č. 2917 ze dne 11. 12. 2023 je zároveň diskriminační. Představuje jednu z forem tzv. strukturální diskriminace. Tento právní výklad potvrzuje zpráva Zvláštního zpravodaje OSN pro právo na bydlení, který dodává, že pro závěr, že dochází k prostorové segregaci je nutné zásadní zkoumat „systém politik, opatření a postupů, které udržují znevýhodnění zranitelných skupin. Na rozdíl od předpokladů a zobecnění, kdy se prostorová segregace připisuje pouze předsudkům nebo „přirozeným“ preferencím soukromých subjektů, výzkum ukazuje, že prostorová segregace je ve skutečnosti do značné míry výsledkem minulých a současných státních politik a opatření (nebo jejich absence).“⁴ Jinak řečeno, nejde o individuální předsudky, či selhání, ale o výsledek politik. Proto i náprava musí mít systémovou rovinu desegregačních politik, které musí být přijaty a realizovány v rozumném časovém horizontu.

Obecně i konkrétně řečeno, prostorová segregace ve městech a na územích – včetně území hl. m. Prahy, resp. na území i mimo hl. m. Prahy, které je ve vlastnictví hl. m. Prahy – je spojena jak s dědictvím dřívějších segregačních politik, tak s politikami, opatřeními a postupy, zejména pozemkové a bytové politiky, které se zdají být neutrální, ale mají diskriminační účinek a vedou k segregovaným územím, což má nepříznivý dopad na realizaci práva na bydlení, či práva na nezávislý způsob života podle čl. 19 CRPD. Existují určité

² CRPD/C/GC/5, odst. 30.

³ Tamtéž, odst. 97 písm. g).

⁴ A/HRC/49/48, odst. 29.

„hnací síly“ segregace, jak píše zvláštní zpravodaj OSN, které jsou často přítomny současně a působí jako komplexní soubor faktorů, které mohou prostorovou segregaci podněcovat a prohlubovat. Jednou z těchto hnacích sil prostorové segregace je i tzv. vysídlování (angl. *displacement*), které se právě týká hl. m. Prahy a lidí se znevýhodněním, kteří jsou historicky umístěni v různých lokalitách mimo území hl. m. Prahy, a to většinou v pohraničí. S ohledem na právní rozměr problému, který se týká segregace, je nutné s ohledem na čl. 19 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním znevýhodněním lokality prioritně desegregovat, a to postupně způsobem, že všechny alokované zdroje budou využívány nikoliv na budování nových kapacit v těchto již segregovaných lokalitách, včetně lokality Krásná lípa v Ústeckém kraji, ale prioritně v katastrálním území hl. m. Prahy, resp., bude-li to smysluplné a plně odpovídat specifickým potřebám lidí se zdravotním znevýhodněním, tak v metropolitní oblasti Prahy.

Proto je nutné zopakovat doporučení zvláštního zpravodaje OSN pro právo na bydlení, že národní, regionální, místní a jiné veřejné orgány by se měly zdržet aktivního provádění segregačních politik a upustit od nich⁵, a to i ve vztahu k lidem se zdravotním znevýhodněním⁶, protože tímto jednáním dochází k diskriminaci na základě zdravotního znevýhodnění.

Z hlediska perspektivy právních závazků a času, zákaz diskriminace je závazkem okamžité povahy. Závazek postupně transformovat a deinstitucionalizovat podle čl. 19 Úmluvy OSN je závazek progresivní realizace. I kdybychom položili důraz na deinstitucionalizaci a progresivní realizaci, berouc do úvahy praktické aspekty realizace v praxi vrstevnatého práva, jakým je i právo na nezávislý způsob života podle čl. 19 CRPD, tak zákaz diskriminace přináší prvek naléhavosti. Je nutné naléhavě odpovědět na jednak aktuální prohlubování segregace lidí se zdravotním znevýhodněním ze strany hl. m. Prahy a alokaci veřejných zdrojů zjevně v rozporu se CRPD, tak zároveň na chybějící deinstitucionalizační politiku. Totiž, závazkem okamžité povahy je i činit konkrétní a cílené kroky k zajištění dostupných a přístupných služeb sociální péče tak, aby občané hl. města Prahy a lidé s trvalým pobytem na území hl. m. Prahy nebyli ohroženi prostorovou segregací a nutností využívat služby sociální péče mimo katastrální území hl. města Prahy. Takovým konkrétním krokem by bylo jediné přijetí politiky desegregace s určitou kvalitou. Kvalitou je myšleno (i) jasný časový rámec deinstitucionalizace všech teritoriálně segregovaných zařízení – např. jako realistický by se mohl jevit časový horizont deseti let, (ii) určené milníky v čase, (iii) určené odpovědné subjekty, (iv) určený mechanismus veřejné kontroly, a (iv) alokované zdroje. Z hlediska zdrojů je přitom nutné zdůraznit, že hl. m. Praha zdroji zjevně disponuje.

Berouc výše uvedené do úvahy, lze potvrdit domněnky JDI – Jednota pro deinstitucionalizaci, z. s., a konstatovat, že v případě hl. m. Prahy dochází k praxi vážného a systematického porušování čl. 5 a čl. 19 CRPD, tedy práva nebýt diskriminován z důvodu zdravotního znevýhodnění a práva žít nezávislým způsobem života, a to udržováním a prohlubováním stávající teritoriální segregace lidí se zdravotním znevýhodněním, kteří jsou občané hl. města Prahy a lidí, kteří mají na území hl. města Prahy trvalý pobyt. Tato praxe se odráží jak ve výše zmíněném rozhodnutí Rady hl. m. Prahy č. 2917 ze dne 11. 12. 2023 a záměru investovat do posílení kapacit v segregované lokalitě, tak v absenci kvalitní a transparentní deinstitucionalizační politiky s jasným harmonogramem, milníky, alokovanou odpovědností a finančními zdroji a určeným mechanismem veřejné kontroly.

Čeho chcete dosáhnout? Co považujete za nejlepší řešení? Zaškrtněte kliknutím.

- ☒ upuštění od diskriminace (*Aby mě ten, na koho si stěžuji, přestal diskriminovat.*)
- ☒ odstranění následků diskriminace (*Aby se vrátilo, co bylo dřív; abych dostal/a to, co ostatní.*)
- ☐ zrušení diskriminačního rozhodnutí úřadu (*Aby úřad změnil rozhodnutí, nebo vydal nové.*)
- ☐ omluva (*Aby se mi omluvil ten, kdo mě diskriminoval.*)

⁵ Tamtéž, odst. 77 písm. a).

⁶ Tamtéž, odst. 77 písm. i).

☐ náhrada nemajetkové újmy v penězích (*Abych dostal/a alespoň peníze jako náhradu za to, co se mi stalo.*)

☒ něco jiného: Revokaci usnesení Rady hl. m. Prahy č. 2917 ze dne 11. 12. 2023 a přijetí závazku hl. m. Prahy zajistit rozvoj komunitních sociálních služeb a nabízet občanům hlavního města sociální služby v územně správním celku hlavního města Prahy.

☒ Kdyby ombudsman zjistil, že Vás někdo diskriminoval a že byste mohli uspět u soudu, chtěli byste to zkusit? Ano

Už jste se pokusili situaci vyřešit? Co jste udělali? Jak to dopadlo?

Zástupci lidí se zdravotním znevýhodněním a pečujícími sepsali petici, která měla více než 1000 podpisů a tak dosáhli jejího projednání. Pečující vystoupili na zasedání zastupitelstva, kde zastupitelům přednesli své argumenty proti rozšiřování sociálních služeb mimo hlavní město Prahu, své obavy z odloučení rodin a přednesli příběhy svých rodin a dětí s vysvětlením, proč potřebují sociální služby v regionu svého trvalého bydliště. Petice byla usnesením zastupitelstva hl. města Prahy č. 15/10 ze dne 20. 6. 2024 vzata na vědomí a bylo Radě hl. města Prahy uloženo v té věci několik úkolů, které se ale nezdají řešit situaci stávajících ani budoucích občanů hl. města Prahy s postižením, kteří budou potřebovat sociální služby.

Máte nějaké důkazy o tom, co se stalo? Viděl to někdo?

Ano, rodiče dětí s postižením – pečující osoby s trvalým bydlištěm v hlavním městě Praze, viz výše.

Seznam dokumentů (fotek, nahrávek), které ombudsmanovi posíláte.

Příloha č. 1: Usnesení Rady hl. m. Prahy č. 2917 ze dne 11. 12. 2023

Příloha č.2: Mapa areálu budov zařízení sociálních služeb PO HMP v Krásné Lípě

Příloha č.3: Právní rozbor postupu hlavního města Prahy ve věci rozšíření zařízení sociální služby PO HMP mimo území územně-správního celku hlavního města

Příloha č. 4: Usnesení hl. města Prahy č. 15/10 ze dne 20. 6. 2024

datum (pokud podnět vytisknete): 24. 7. 2024

podpis (pokud podnět vytisknete):

Chráníme Vaše soukromí (GDPR)

Když napíšete ombudsmanovi, budeme „zpracovávat“ Vaše osobní údaje, které jste uvedli ve formuláři, abychom se Vaším případem mohli zabývat podle zákona o veřejném ochránci práv. To znamená, že tyto údaje uchováваме v papírové a elektronické podobě.

Vaše osobní údaje **pečlivě střežíme a nesmíme je bezdůvodně nikomu sdělovat.**

S Vašimi osobními údaji se mohou seznámit:

- zaměstnanci Kanceláře veřejného ochránce práv, kteří se podílejí na řešení Vašeho případu,
- úřady nebo zařízení, pokud je to potřeba pro řešení Vašeho případu,
- jiné orgány veřejné moci (např. orgány činné v trestním řízení nebo soudy), pokud o to požádají a ombudsman souhlasí (pokud ombudsman podle zákona údaje nemusí předat, zeptá se Vás, zda si to přejete).

Když při řešení Vašeho případu obdržíme od úřadu nebo zařízení Vaše další osobní údaje, také je budeme zpracovávat. Vaše osobní údaje budeme zpracovávat, **dokud Váš případ nevyřešíme a pak ještě 7 let.**

Máte právo

- na přístup ke svým osobním údajům,
- na jejich opravu,
- na jejich výmaz (právo „být zapomenut“),
- podat námitku proti jejich zpracování,
- abychom omezili jejich zpracování,
- podat stížnost u dozorového orgánu, jímž je Úřad pro ochranu osobních údajů. Bližší informace o jeho činnosti najdete na www.uoou.cz.

Chcete vědět víc o zpracování svých osobních údajů? Podívejte se na www.ochrance.cz do Části O nás → [GDPR a ochrana osobních údajů](#) nebo se obraťte na naši pověřenkyni pro ochranu osobních údajů JUDr. Veroniku Gabrišovou (tel. +420 542 542 311, poverenkyne@ochrance.cz).